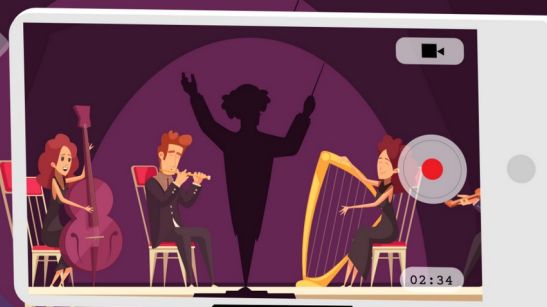

RESUMO DE CONTIDOS

Este cole é un teatro

Música e Danza |
6º EP

Índice

1. Escóitase algo? Clasificación das voces humanas.....	2
2. As profesións vinculadas á música escénica.....	2
3. Facemos ópera.....	3
3.1. Que é a ópera.....	3
4. A nosa Zarzuela.....	5
4.1. Para coñecela.....	5
5. O musical.....	6
5.1. Que é o musical?.....	6

1. Escóitase algo? Clasificación das voces humanas

As voces humanas clasifícanse en dous grandes grupos: voces de home e voces de muller ou neno e nena. Para as voces infantís tamén se emprega o termo "voces brancas".

Dentro das voces de home e segundo o seu ámbito sonoro, é dicir, segundo os sons que son capaces de emitir, diferenciamos tres tipos:

- Tenor (voz máis aguda).
- Barítono (voz intermedia).
- Baixo (voz máis grave).

Dentro das voces de muller e voces brancas, e segundo o seu ámbito sonoro, é dicir, segundo os sons que son capaces de emitir, diferenciamos tres tipos:

- Soprano (voz máis aguda).
- Mezzosoprano (voz intermedia).
- Contralto (voz máis grave).

2. As profesións vinculadas á música escénica.

Para realizar unha representación de música dramática, para que a escena cobre vida ante o público, son necesarios unha variedade de profesionais, ademais dos cantantes e os instrumentistas. Non todo é música!

Seguro que estás pensando quen son pero ao mellor non sabes como se denominan os seus traballos ou hai algún detalle que se che escapa. Imos coñecer as principais funcións deste colectivo de profesionais da cultura:

En toda representación teatral musical sempre hai unha dirección de produción, unha dirección musical e unha dirección de escena (rexedoría). Así que a falta dunha temos tres direccións, incluso podemos ter máis. E entón quen manda?

1. A dirección de produción exerce o liderado da representación. É a que organiza o funcionamento das persoas que traballan nela.
2. A dirección musical na música escénica está encarnada pola persoa que dirixe a orquestra ou a agrupación musical que acompaña a representación.

3. A dirección de escena ou rexedoría encárgase de realizar os ensaios e dirixir as representacións. Nada se move no teatro sen a súa orde.

Profesións:

- Guionistas ou libretistas son as persoas encargadas de escribir a historia que se vai a representar.
- Os profesionais da escenografía son as persoas encargadas dos decorados, das mudas dos mesmos e da dos "útiles", dos obxectos cós que os intérpretes entran a escena.
- O equipo de estilistas está composto por profesionais de vestiario, peiteado e maquillaxe. Teñen como obxectivo definir cada personaxe polo seu aspecto físico.
- Profesionais da iluminación. Son as persoas encargadas de centrar a atención do público nas diferentes accións que teñen lugar no escenario e facilitar o seu entendemento así como de crear diferentes atmosferas segundo as esixencias do guión.
- Equipo de son. Aínda que na ópera e na zarzuela son practicamente inexistentes, cando a representación se realiza nun teatro ou nun auditorio, si están presentes nos musicais. Do seu "tacto" e coidado no tratamento da recollida de son e posterior emisión dependerá en gran medida a apreciación do público.

Como ves hai moitos e diversos profesionais traballando para que o espectáculo se realice. Podes pescudar máis no tema visitando as seguintes páxinas:

[ESCOLA SUPERIOR DE ARTE DRAMÁTICA DE GALICIA \(esadg\)](#)

[CULTURA DE GALICIA. ARTES ESCÉNICAS.](#)

3. Facemos ópera

3.1. Que é a ópera

Cando escoitamos a palabra ópera o primeiro que se nos ven á mente é un teatro maxestoso, decorados refinados e cantantes distinguidos.

A ópera é o xénero musical, por excelencia, dirixido a ser representado. Unha ópera é unha composición musical sobre un texto literario, o libreto, que é cantada integramente por diferentes intérpretes acompañados por unha orquestra. Para ambientala é preciso unha escenografía e unha caracterización (vestiario e maquillaxe).

Do mesmo xeito que as obras de teatro convencionais, as óperas divídense en actos e estes en escenas.

A ópera, como novo xénero musical, nace arredor do ano 1600 en Florencia (Italia).

Fíxose moi popular e estendeuse rapidamente por Italia e, de seguido, por todas as cortes europeas.

As óperas, como as pezas teatrais, estrutúranse en actos. Poden ter desde un ata cinco actos, sendo tres o número máis común. Nestes actos distribúense as seguintes partes:

Obertura: música instrumental que da inicio á ópera.

Recitativos: son fragmentos onde os personaxes interpretan melodías case recitadas acompañadas, normalmente, por un instrumento de teclado.

Arias: pezas vocais interpretadas por unha voz solista acompañada da orquestra.

Dúos, tríos, cuartetos: partes vocais interpretadas por dous, tres ou catro cantantes respectivamente.

Coro: grupo numeroso de cantantes que interpreta a mesma obra musical.

Interludios: partes instrumentais utilizadas para mudar a escenografía, dar comezo a un novo acto ou calquera situación de transición.

Compositores salientables na ópera:

- W.A. Mozart (“As bodas de Fígaro”, “Don Giovanni”, “A frauta máxica”)
- Richard Wagner (“Tristán e Isolda”, “O anel de nibelungo”, “Parsifal”)
- Giuseppe Verdi (Nabucco, La Traviata, Rigoletto)
- Giacomo Puccini (“La Bohème”, “Tosca”, “Turandot”)

4. A nosa Zarzuela

4.1. Para coñecela

A zarzuela é un xénero musical e teatral que combina partes faladas, instrumentais, cantadas e bailes. Pódese dicir que é como a suma da música, o teatro e a danza. Esta mestura de artes é algo que a diferencia da ópera, que se centra máis na música. Ten a súa orixe en España, aló polo século XVII.

As primeiras representacións tiveron lugar no Palacio da Zarzuela (Madrid) e dise que de aí provén o seu nome.

A zarzuela na súa orixe era máis parecida á ópera, pero pouco a pouco foi mudando ata resultar en obras máis curtas, lixeiras e cómicas. Estas novas formas deron lugar ao termo "Xénero chico" (nun só acto).

Na actualidade forma parte importante do patrimonio cultural español e axuda a coñecer como era a vida e a cultura en diferentes épocas da nosa historia. O 30 de xaneiro de 2024 foi declarada Manifestación Representativa do Patrimonio Cultural Inmaterial.

Mestura música e teatro.

As historias están inspiradas en temas populares e na vida cotiá da xente.

A temática é variada e pode ter un carácter serio ou cómico.

A miúdo empréganse dialectos ou expresións propias de diferentes rexións, un feito que a acerca ao público.

Algúns dos compositores máis coñecidos deste xénero son:

- Francisco Asenjo Barbieri ("El barberillo de Lavapiés")
- Federico Chueca ("Agua, azucarillos y aguardiente")
- Tomás Bretón ("La verbena de la Paloma")

5. O musical

5.1. Que é o musical?

O musical é un xénero teatral que combina a actuación con música, canto e danza para contar unha historia. As cancións, os diálogos e as coreografías mestúranse para dar sentido aos acontecementos.

Considérase que o musical nace como unha evolución da ópera cando esta muda a versións menos elitistas e máis populares, mesturándose con expresións artísticas máis próximas ao público. A primeira representación dun musical tivo lugar no 1866 en Nova York e pronto acadou un grande éxito. Converteuse nun xénero moi popular durante o século XX, destacando Broadway (Nova York) e o West End (Londres) como as grandes sedes do musical.

O alcance deste xénero foi máis aló dos teatros ata conectar co cine, sendo habituais as adaptacións de películas que se inspiraron en musicais, ou mesmo musicais que naceron de películas exitosas. Este feito achegou o xénero a un público máis amplo, facéndoo máis accesible e dotándoo de novas posibilidades creativas e tecnolóxicas.

Destacan os seguintes compositores:

- Andrew Lloyd Webber ("O fantasma da ópera" ou "Cats")
- Leonard Bernstein ("West Side Story")
- Claude-Michel Schönberg ("Os miserables")
- Lin-Manuel Miranda ("Hamilton")

"Este cole é un teatro", do proxecto cREAgal, publícase coa [Licenza Creative Commons Recoñecemento Non-comercial Compartir igual 4.0](#)